קרמיה מזרחה חמשים אמה קלעים חמש
עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה
וארניהם שלשה ולכתפה שנית מזה ומזה
לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה
עמודיהם שלשה וארניהם שלשה כל
קלעי החצר סביב ששים משוזר והארנים
לעמודים נחשת וויי העמודים וחשוקיהם
כסף וציפוי ראשיהם כסף והם מחשקים
כסף כל עמודי החצר מחשקים כסף
מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר ועשרים אמה ארך וקמה
ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר
ועמודיהם ארבעה וארניהם ארבעה נחשת
נחשת וויהם כסף וציפוי ראשיהם
וחשוקיהם כסף וכל היתדת למשכן ולחצר
סביב נחשת: ס אלה פקודי המשכן
משכן העדת אשר פקד על פי משה עבודת
הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן וגבצלאל
בן אוריבן חור למטה יהודה עשה את כל
אשר צוה יהוה את משה ואתו אהליאב
אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת
השני ובשש: ס כל הזהב העשוי
למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב
התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות

ופרשה זו נמשכת
ונאין לו משוך
ערבן המשכן
לכסף ולזהב
ולנחשת ונאין
לכסף ולעמודים
משקל שש מאות
רוח מיוחדת
מומשקל משנה
חוכבנן לעשרת
שלישל: ומשכן
העדות עדות
לישל מוחר להם
על ומשנה הנעל
שהרי הנחרד
מסמנים מנהם:
עבודת הלוים

פקודי המשכן ולין היו עבודה
המסורה ללוים ממדבר לשאת הוריד
והקים איש איש למשא המופקד
עליו כמו שאומר בתר נשוא: כיד
אחמר. ב הוא היה מקיד עליהם
לאמר לא בחת אב עבודה טעלין:
ובעלי. בן אוהלי עשה. אתכל אש
עה אוהל ומשה. אין סת כמון
אנא אתכל אשר עה ה אתך
משה. אפילו דברים שלא אמר
לו הבן הסכימה דעתן לומה שלא
ומשה בסיני: הכמר ששיב
מנה. ומה של קדש כפול
היה. הרי הסכר מאה ושמנים
אמה והמאה כה פ לעיל הרי כסף
של קדש שלשת אלפים שקל
לפיכך הוא ומה כפרוטמה כל
השקלים המשקלים במעשיו ש
משלשת
אלפים
שקל
ומבעי
לכפר:

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבודת
הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן וגבצלאל בן אוריבן חור למטה יהודה עשה את כל
אשר צוה יהוה את משה ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן ובתולעת השני ובשש: כל הזהב העשוי למלאכת כל מלאכת הקדש ויהי זהב
התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות

ותמניא מאה וחמשין אמה:
סרדי חמש עשרי אמין לעבר
עמודיהון תלתה וסמכיהון תלתה:
ולעברא תנינא מכא וגיפא לתרע
דרתא סרדי חמש עשרי אמין
עמודיהון תלתה וסמכיהון תלתה:
כל סרדי דרתא סחור רבוע
שויר: וסמכיא לעמודיא דנחשא
ווי עמודיא וכפושיהון כסף
וחפוי רישיהון כסף ואנון
מכבשין כסף כל עמודי דרתא:
ופרסא דתרע דרתא עבד עיגר
תכלא וארגונא וגבע זהורי
ובוץ שזיר ועשרין אמין אורכה
ורומה בתתיא חמש אמי
לקביל סרדי דרתא: ועמודיהון
ארבעה וסמכיהון ארבעה
דנחשא ווריהון כסף וחפוי
רישיהון וכפושיהון כסף:
וכל סכיא למשכנא ולדרתא
סחור סחור דנחשא:

מנני משכנא אלין
משכנא דסהדותא
די אתמנו על מימרא דמשה
פלחן ליואי בידא דאיתמר בר
אהרן כהנא: ובצל בר אוריבר
חור לשבטא דיהודא עבד כל
די פקיד יי יתמשה: ועמיה
אהליאב בר אחיסמך לשבטא דדן
נגר ואתכמן וריגר בתכלא ובארגונא
ובגבע זהורי ובבוצא:
כל דהבא דאתעביד לעבידתא
בכל עבידת קדשא והוה דהב
ארמותא עשרין ותשע כברין

יהושע חרבות עורים ומל
את בני ישראל אל גבעת
הערלות: וזה הדבר אשר מל
יהושע כל העם היצאים ממצרים
הזכרים כל אנשי המלחמה
מתו במדבר בדרך בצאתם
ממצרים: אמיר דאיתאמר
בעדנא ההיא אמר
ליהושע עביד
לך אין מלון חריפין ותיב
ביר ית בני ישראל תנינות:
ועבר ליה יהושע אין מלון

חריפין ועבר ית בני ישראל בגבעתא
דקרו ליה גבעת ערלתא ודין
פתגמא דעבר יהושע על כל עמא דנפקו
ממצרים דכריא כל גברי מגי דחי
קרבא מיתו במדברא באורחא
במפקהון ממצרים: כי מלין הוו
כל העם דיו יצאים וכל העם
הילודים במדבר בדרך בצאתם
ממצרים לא מלו: מארי גזירין
הוו כל עמא דנפקו וכל עמא
דאתילדו במדברא באורח
במפקהון ממצרים לא גזרו: כי
ארבעים שנה הלכו בני ישראל

חרבות. עורים. כתרגומו. אימילון חריפין.
וכן תשוב ער חיבן כמו חריפות נהקר
ועדדן. ואינו חותך. וכן כלי ויש עליך. ישוב ן
עליך. וכן כלי ויער עליך. ישוטן עליך: שנת
שמלו כבר כל. ישוהם ממצרים. קהל גדול יחד.
וזו פעם שניה. שכל מ שנה שהיו במדבר. לא
נשבה להם רוח צפונית ולא היה להם יובלך
ומול. מי ששמנו כבמות. ובהתינו אחר ן
שנית זו פריעת מילה שלא נהגה ואבותם
אכין: גבעת הערלות. על שם המאורע שעשאו
כמין גבעה: וזה הדבר. על ידי דיבור מל יהושע
אמ להם כבמוריים. ותם ליבש יות הזרין שלים
ליוכך טומ לאמהם. ואתה את ברית. תשאר
וגו. ונתת לך ולזרעך אחריך יות ארץ מגוריך:

מל העם היוצאו ואהיה
אחר מהם כאן שכולם
מתו והם היו מולים
שלבו כי מולים היו
וגו. לא מלו כאן כמו
שפירשתי שלא
נשבה להם רוח
צפונית. והם הם
שמלו ערשון: ראת
בניהם הקים
תחתם. ואת בניהם אשר
הקים תחתם. הם הילודים
במדבר. אותם מל יהושע
תחתם כאמתיהון:

במדבר שתים כל
הא אנשי המלחמה
הימנים ממצרים
אשר לא שמעו
בקול יהוה אל אשר
נשבע יהוה להם
לבלתי הראתם את
הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתם לתת
לנו ארץ זבת חלב
ודבש: ארי אנון
שבין הלכו בני ישר